HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

17 iunie 2009 *

În cauza T-498/04,

Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, cu sediul în Jiande City (China), reprezentată inițial de D. Horovitz, avocat, și de domnul B. Hartnett, barrister, și ulterior de D. Horovitz,

reclamantă,

susținută de

Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), reprezentată de domnii J. Flynn, QC, și D. Scannell, barrister,

intervenientă,

* Limba de procedură: engleza.

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnul J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de G. Berrisch, avocat,

pârât,

susținut de

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de doamnele E. Righini și K. Talabér-Ritz, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare a articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 al Consiliului din 24 septembrie 2004 de instituire a dreptului antidumping definitiv la importurile de glifosat originar din Republica Populară Chineză (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 36, p. 144) în măsura în care privește reclamanta,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a patra),

compusă din domnul O. Czúcz, președinte, doamna I. Labucka (raportor) și domnul M. Prek, judecători,

grefier: doamna K. Pocheć, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 2 iulie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Articolul 2 alineatele (1)-(7) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), cu modificările ulterioare (denumit în continuare „regulamentul de bază"), prevede, pentru a stabili existența unui dumping, normele privind metoda de stabilire a cuantumului denumit al „valorii normale". Astfel, la alineatul (1), acesta prevede o metodă principală, potrivit căreia „[v]aloarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare".

2 Articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază prevede o anumită regulă pentru importurile provenind din țări care nu au economie de piață. Această dispoziție prevede următoarele:

„(a) În cazul importurilor care provin din țări care nu au economie de piață […], valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii calculate într-o țară terță care are economie de piață, pe baza prețului de export dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Comunitate, sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, în orice alt mod rezonabil […]

(b) În cazul anchetelor antidumping privind importurile din […] Republica Populară Chineză, Ucraina, Vietnam și Kazahstan, precum și din orice țară care nu are economie de piață și care este membră a OMC la data deschiderii anchetei, valoarea normală se stabilește în conformitate cu alineatele (1)-(6), în cazul în care se stabilește pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei și în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la litera (c), că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. În cazul în care nu apare o astfel de situație, se aplică dispozițiile […] [prevăzute] la litera (a).

(c) Cererea prezentată în temeiul [dispozițiilor prevăzute la] liter[a] (b) trebuie formulată în scris și să conțină probe suficiente că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață, și anume că:

— deciziile întreprinderilor referitoare la prețuri și la costurile inputurilor, de exemplu ale materiilor prime, tehnologiei, mâinii de lucru, producției, vânzărilor și investițiilor, se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință, iar costurile principalelor inputuri reflectă în mare parte valorile pieței;

— întreprinderile utilizează o singură serie de documente contabile de bază, care fac obiectul unui audit independent în conformitate cu standardele internaționale și care sunt utilizate în toate scopurile;

— costurile de producție și situația financiară ale întreprinderilor nu fac obiectul niciunei denaturări importante, determinate de vechiul sistem de economie planificată, mai ales în ceea ce privește amortizarea activelor, alte reduceri de valoare, barter sau plăți sub formă de compensare de datorii;

— întreprinderile respective fac obiectul unor legi privind falimentul și proprietatea care garantează operațiilor întreprinderilor certitudinea juridică și stabilitatea și

— operațiile de schimb sunt efectuate la cursul de schimb al pieței.

Se analizează dacă producătorul îndeplinește sau nu criteriile menționate anterior în termen de trei luni de la inițierea procedurii, după o consultare specifică a comitetului consultativ și după ce industria comunitară a avut ocazia să își prezinte observațiile. Soluția stabilită rămâne în vigoare pe tot parcursul anchetei.”

3 Articolul 11 alineatul (5) din regulamentul de bază prevede:

„Dispozițiile pertinente din prezentul regulament referitoare la procedurile și la desfășurarea anchetelor, cu excepția celor care privesc termenele, se aplică oricărei reexaminări efectuate în temeiul alineatelor (2), (3) și (4) [ale aceluiași articol] […]”

Istoricul cauzei

4 Reclamanta, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, este o societate de drept chinez, cotată la bursa din Shanghai. Glifosatul este unul dintre principalele produse fabricate și vândute de reclamantă pe piețele chineză și mondială. Este vorba despre un erbicid chimic de bază, utilizat pe scară largă de agricultori în toată lumea.

5 În februarie 1998, prin Regulamentul (CE) nr. 368/98 (JO L 47, p.1) Consiliul a instituit măsuri antidumping definitive la importurile de glifosat originar din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”). Acest regulament a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1086/2000 al Consiliului (JO L 124, p. 1) și prin Regulamentul (CE) nr. 163/2002 al Consiliului (JO L 30, p. 1).

6 La 18 noiembrie 2002, ca urmare a publicării unui aviz privind viitoarea expirare a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de glifosat originar din RPC (JO C 120, p. 3), Comisia a fost sesizată cu o cerere de reexaminare a acestor măsuri în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, provenind de la Asociația Europeană a Glifosatului [European Glyphosate Association (EGA)]. La 15 februarie 2003, Comisia a publicat un aviz de deschidere în același timp a unei reexaminări intermediare și a unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor antidumping aplicabile importurilor de glifosat originare din RPC în conformitate cu articolul 11 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază (JO C 36, p. 18).

7 La 4 aprilie 2003, ca urmare a deschiderii anchetei, reclamanta a remis Comisiei chestionarul completat destinat producătorilor care invocă statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață (denumită în continuare „SEP”), solicitându-i Comisiei să îi recunoască SEP în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. În plus, la 30 aprilie 2003, reclamanta a remis de asemenea Comisiei chestionarul completat destinat producătorilor-exportatorilor de glifosat în RPC.

8 În consecință, reclamanta a răspuns mai multor cereri de informații suplimentare din partea Comisiei și a răspuns la observațiile EGA în care aceasta se opunea acordării SEP reclamantei. Pe de altă parte, în perioada 2-4 septembrie 2003, Comisia a efectuat o vizită de verificare la sediul reclamantei.

9 La 5 decembrie 2003, Comisia a comunicat reclamantei intenția sa de a respinge cererea de acordare a SEP (în continuare, „comunicarea din 5 decembrie 2003”). La 16 și la 23 decembrie 2003, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la această comunicare.

10 Prin scrisoarea din 6 aprilie 2004, Comisia a confirmat decizia sa de a refuza acordarea SEP reclamantei.

11 La 7 aprilie 2004, Comisia a notificat reclamantei faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să propună măsuri antidumping definitive. Reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la această comunicare la 19 aprilie 2004.

12 La 24 septembrie 2004, la propunerea Comisiei, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 de instituire a dreptului antidumping definitiv la importurile de glifosat

originar din RPC (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 36, p. 144, denumit în continuare „regulamentul atacat”). În ceea ce privește cererea de acordare a SEP prezentată de reclamantă, considerentele (13)-(15) ale regulamentului atacat prevăd:

„(13) Cu toate că majoritatea acțiunilor sale erau deținute de persoane private, s-a constatat că societatea nu era mai puțin controlată de stat, din cauza marii dispersii de participații private și a faptului că statul poseda de departe cel mai mare pachet de acțiuni. De asemenea, consiliul de administrație era numit de acționarii publici, iar majoritatea administratorilor erau funcționari ai statului sau proveneau din întreprinderi publice. Prin urmare, s-a hotărât că societatea era sub influența și controlul semnificativ al statului.

(14) De asemenea, s-a stabilit că guvernul acordase Camerei de comerț chineze, reprezentând importatorii și exportatorii de metale, minerale și produse chimice, dreptul de a viza contractele și de a verifica prețurile de export pentru vămuire. Acest sistem prevedea stabilirea unui preț minim pentru exporturile de glifosat și permitea Camerei de comerț să interzică exporturile care nu îl respectau.

(15) În consecință, s-a hotărât, după consultarea comitetului consultativ, neacordarea [SEP] [reclamantei], din cauză că nu îndeplinea toate criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază.”

13 Potrivit considerentului (17) al regulamentului atacat:

„În conformitate cu explicațiile de la considerentul (14) de mai sus, s-a stabilit că statul exercita un control semnificativ asupra [reclamantei] în ceea ce privește stabilirea prețurilor de export ale produsului în cauză […]”

14 Întrucât cererea de acordare a SEP a fost respinsă, valoarea normală a fost stabilită, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, pe baza datelor obținute de la producători dintr-o țară terță cu economie de piață, și anume Republica Federativă a Braziliei [considerentele (23)-(30) ale regulamentului atacat].

15 Articolul 1 din regulamentul atacat prevede:

„(1) Se instituie dreptul antidumping definitiv la importurile de glifosat care se încadrează la codurile NC ex 2931 00 95 (cod TARIC 2931 00 95 82) și ex 3808 30 27 (cod TARIC 3808 30 27 19) originar din [RPC].

[…]

(4) Rata dreptului care se aplică la prețul net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, a produselor descrise la alineatele (1)-(3), se ridică la 29,9 %."

Procedura și concluziile părților

16 Printr-o cerere depusă la grefa Tribunalului la 23 decembrie 2004, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

17 Printr-un înscris depus la grefa Tribunalului la 5 aprilie 2005, Comisia a solicitat să intervină în susținerea concluziilor Consiliului. Prin Ordonanța din 13 iunie 2005, președintele Camerei întâi a Tribunalului a admis această intervenție. Printr-o scrisoare depusă la grefa Tribunalului la 28 iunie 2005, Comisia a informat Tribunalul că renunță să depună un memoriu în intervenție, dar că va lua parte la ședință.

18 Printr-un act depus la grefa Tribunalului la 25 aprilie 2005, Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne [Asociația utilizatorilor și distribuitorilor din agrochimia europeană (Audace)] a solicitat să intervină în susținerea concluziilor reclamantei. Prin Ordonanța din 8 iulie 2005, președintele Camerei întâi a admis această intervenție. Acesta a rezervat decizia pe temeinicia cererilor de aplicare a regimului de confidențialitate depuse de reclamantă și de Consiliu. Versiunile neconfidențiale ale documentelor prezentate de părți au fost comunicate către Audace.

19 Audace a depus memoriul în intervenție la 15 septembrie 2005 și Consiliul a depus observațiile sale cu privire la acesta la 6 decembrie 2005.

20 Prin scrisorile din 2 și din 5 decembrie 2005, Consiliul și, respectiv, reclamanta au indicat că își retrag cererile de aplicare a regimului de confidențialitate în privința Audace. În consecință, acesteia i s-a comunicat o copie a documentelor confidențiale.

21 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat Camerei a patra, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.

22 Deoarece un membru al camerei a fost împiedicat să judece în cauza de față, în temeiul articolului 32 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, președintele Tribunalului a desemnat un alt judecător pentru a completa compunerea camerei.

23 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a patra) a decis să deschidă procedura orală și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, să invite reclamanta să răspundă la anumite întrebări și să prezinte un document. Reclamanta a dat curs acestei cereri în termenul prevăzut.

24 Părțile, cu excepția Audace, care nu a participat la ședință, și-au susținut pledoariile și au răspuns la întrebările adresate de Tribunal în cadrul ședinței din 2 iulie 2008.

25 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea articolului 1 din regulamentul atacat în măsura în care o privește pe reclamantă;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

26 Audace solicită Tribunalului:

— anularea articolului 1 din regulamentul atacat în măsura în care o privește pe reclamantă;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente intervenției.

27 Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

28 Comisia solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

În drept

29 Reclamanta invocă, în esență, trei motive în susținerea acțiunii sale. Primul motiv se întemeiază în principal pe o încălcare a articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază. Al doilea motiv se întemeiază pe neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la punctul 6 din anexa II la Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (denumit în continuare „acordul antidumping") și la articolul 18 alineatul (4) din regulamentul de bază, precum și pe o încălcare a drepturilor fundamentale ale reclamantei. Al treilea motiv se întemeiază pe o încălcare a principiului protecției încrederii legitime. Pe de altă parte, reclamanta susține de asemenea că instituțiile comunitare nu au ținut seama în mod corespunzător de anchetele antidumping deschise în paralel împotriva sa în țări terțe și invocă, în replică, faptul că refuzul de a i se acorda SEP provine dintr-o nerespectare a obligațiilor internaționale care rezultă pentru Comunitate din regulile Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).

30 Înainte de a examina obiecțiile invocate în cadrul primului motiv (a se vedea punctul 43 și următoarele de mai jos), și având în vedere argumentele părților în legătură cu economia articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază și cu sarcina probei referitoare la stabilirea SEP, precum și argumentele părților privind motivarea refuzului acordării SEP în speță, este necesar să se precizeze, cu titlu preliminar, cadrul și obiectul prezentului litigiu.

Observații introductive

31 Este necesar să se amintească faptul că articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază privește calculul valorii normale în cazul importurilor provenind dintr-o țară care nu are economie de piață. Până la modificarea introdusă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 905/98 al Consiliului din 27 aprilie 1998 de modificare a regulamentului de bază (JO L 128, p. 18, Ediție specială, 11/vol. 17, p. 41), pentru toate țările care nu au economie de piață, valoarea normală a fost calculată tot potrivit metodei denumite a „țării similare", și anume pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară cu economie de piață comparabilă.

32 Cu toate acestea, rezultă din preambulul Regulamentului nr. 905/98 că, în 1998, Consiliul a considerat că „reformele întreprinse în Rusia și în [RPC] [modificaseră] în mod fundamental economia acestor țări și [conduseseră] la apariția unor întreprinderi supuse condițiilor unei economii de piață" și că, „prin urmare, aceste două țări [se îndepărtaseră] de sistemul economic care justificase recursul la metoda țării similare" (al patrulea considerent). Consiliul a considerat, în consecință, că „[era] oportun să se reexamineze practica antidumping a Comunității pentru a se putea ține seama de noile condiții economice" din cele două țări menționate mai sus și că „[era] necesar în special să se precizeze că valoarea normală [putea] fi stabilită în conformitate cu normele aplicabile țărilor cu economie de piață în cazurile în care se [putea] demonstra că prevalează condițiile de piață pentru unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei privind fabricarea și vânzarea produsului în cauză" (al cincilea considerent). Consiliul a precizat, în sfârșit, că „examinarea prevalenței condițiilor de piață [s-ar] face pe bază de cereri documentate corespunzător prezentate de către unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei" (al șaselea considerent).

33 Astfel, ca urmare a acestei modificări, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, în cazul anchetelor privind importurile provenind din RPC, valoarea normală se stabilește în conformitate cu articolul 2 alineatele (1)-(6) din același regulament, dacă se demonstrează pe bază de cereri documentate corespunzător, prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei, și în conformitate cu criteriile și cu procedurile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul menționat, că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. Totuși, în cazul în care nu apare o astfel de situație, se aplică metoda țării similare menționată la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

34 Astfel cum a statuat deja Tribunalul, reiese din articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază, precum și din considerentele citate anterior ale Regulamentului nr. 905/98 că, într-o ipoteză precum cea din speță, instituțiile comunitare sunt obligate să efectueze o examinare de la caz la caz, RPC neputând fi considerată încă țară cu economie de piață. Valoarea normală a unui produs provenind din RPC nu poate fi, așadar, stabilită în conformitate cu normele aplicabile țărilor care au economie de piață decât „dacă se stabilește că […] în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață” (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, Rec., p. II-3663, punctul 52).

35 În plus, din dispozițiile menționate mai sus reiese că sarcina probei revine producătorului-exportatorului care dorește să beneficieze de SEP. Astfel, articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază prevede că cererea „trebuie […] să conțină probe suficiente”. Prin urmare, nu revine instituțiilor comunitare obligația de a dovedi că producătorul-exportatorul nu îndeplinește condițiile prevăzute pentru a beneficia de statutul menționat. În schimb, revine instituțiilor comunitare obligația de a aprecia dacă elementele furnizate de producător-exportator sunt suficiente pentru a dovedi că sunt îndeplinite toate condițiile impuse de articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază (Hotărârea Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, punctul 34 de mai sus, punctele 53 și 54).

36 Rezultă astfel că, dacă subzistă o îndoială cu privire la aspectul dacă respectivele condiții prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază sunt îndeplinite, deoarece, în special, producătorul-exportatorul în cauză nu a furnizat sau nu a fost în

măsură să furnizeze informațiile necesare sau pentru că nu a cooperat pe deplin pe parcursul anchetei, și, în consecință, instituțiile comunitare nu pot verifica existența sau inexistența condițiilor unei economii de piață, nu se poate acorda SEP.

37 Reiese de asemenea din jurisprudență că, în cadrul evaluării situațiilor de fapt de ordine juridică și politică existente în țara respectivă pentru a stabili dacă un exportator poate beneficia de acordarea SEP, instituțiile comunitare dispun de o vastă putere de apreciere. Rezultă astfel că controlul efectuat de instanța comunitară cu privire la asemenea aprecieri ale instituțiilor trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a lipsei unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea Hotărârea Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, punctul 34 de mai sus, punctele 48 și 49 și jurisprudența citată).

38 În speță, părțile nu contestă faptul că reclamantei i s-a refuzat SEP pentru simplul motiv că nu dovedise că îndeplinește condiția prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază și, mai exact, pe cea urmărind să asigure că „deciziile întreprinderilor referitoare la prețuri și la costurile inputurilor […] se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință”.

39 Astfel, după cum a arătat reclamanta, din comunicarea din 5 decembrie 2003 rezultă că s-a considerat de către Comisie că celelalte criterii, prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) a doua-a cincea liniuță din regulamentul de bază, erau îndeplinite. Pe de altă parte, în ceea ce privește articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, Comisia nu a formulat nicio obiecție referitoare la costurile principalelor inputuri care, potrivit prevederilor acestei dispoziții, trebuie „să reflect[e] în mare parte valorile pieței”. Comisia a concluzionat că, deși era posibil să se compare prețurile materiilor prime furnizate pe piața națională cu materiile prime importate, s-au constatat doar mici diferențe. De asemenea, în înscrisurile sale, Consiliul a admis că SEP

nu a fost acordat reclamantei pentru motivul că instituțiile au concluzionat că aceasta nu a dovedit că deciziile sale au fost adoptate fără o intervenție semnificativă din partea statului.

40 Rezultă astfel că reclamanta a fost pe deplin informată cu privire la motivarea respingerii cererii sale de acordare a SEP și că, contrar a ceea ce se susține, lipsa unei indicații precise în regulamentul atacat cu privire la problema de a ști care dintre criteriile de la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază nu era îndeplinit nu se poate considera ca dovedind o lipsă de obiectivitate și de imparțialitate din partea instituțiilor. Pe de altă parte, rezultă în mod clar din argumentele reclamantei că aceasta a înțeles perfect semnificația respingerii cererii de acordare a SEP.

41 Astfel cum rezultă din regulamentul atacat și după cum a arătat Consiliul în înscrisurile sale, concluzia instituțiilor potrivit căreia reclamanta nu stabilise că îndeplinea condiția prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază s-a întemeiat, în esență, pe de o parte, pe considerații în legătură cu controlul reclamantei de către stat, precum și pe cele în legătură cu numirea și cu compunerea consiliului său de administrație [considerentul (13) al regulamentului atacat] și, pe de altă parte, pe constatarea unui control semnificativ exercitat de stat, prin intermediul unei proceduri de viză și de verificare a contractelor de export, în ceea ce privește fixarea prețurilor de export ale produsului în cauză de către reclamantă [considerentul (14) al regulamentului atacat, explicitat prin considerentul (17) al aceluiași regulament].

42 Este necesar să se constate, în acest context, că primul motiv, întemeiat, în esență, pe o încălcare a articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, constă, în primul rând, în a arăta că instituțiile nu au examinat dacă deciziile reclamantei referitoare la prețuri și la costurile inputurilor erau adoptate ținând seama de semnalele pieței și dacă acestea erau adoptate fără o intervenție semnificativă din partea statului. În consecință, aceste obiecții se referă, în principal, la argumentele prezentate în considerentul (13) al regulamentului atacat și, prin urmare, trebuie examinate în acest context. În continuare, va fi necesar să se analizeze separat obiecțiile privind repunerea în discuție a aprecierii instituțiilor privind prețurile de export.

Cu privire la obiecțiile referitoare la aprecierea Consiliului privind controlul reclamantei de către stat, precum și la numirea și la compunerea consiliului său de administrație

43 Reclamanta arată că, pentru a aprecia dacă își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață, Consiliul a aplicat un criteriu incompatibil cu articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază. Aceasta consideră că a furnizat elementele suficiente pentru a dovedi că deciziile sale referitoare la prețuri și la costurile inputurilor erau adoptate ținând seama de semnalele pieței ce reflectă cererea și oferta, fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință, și că aceste elemente nu au fost luate în considerare în mod corespunzător de către Consiliu. În consecință, reclamanta arată că respectivele constatări care figurează în considerentul (13) al regulamentului atacat, referitoare la participarea minoritară a statului și la numirea și la compunerea consiliului de administrație, presupunându-le chiar conforme elementelor din dosar, nu constituie elemente care permit în sine să se justifice refuzul acordării SEP. Cu toate acestea, reclamanta contestă de asemenea exactitatea faptică a aprecierii Consiliului, arătând că aceasta este contrazisă de elementele din dosarul administrativ.

44 Tribunalul apreciază oportun să examineze aceste obiecții împreună.

Argumentele părților

45 Reclamanta arată că s-a achitat pe deplin de sarcina probei prin prezentarea, de la începutul anchetei, a elementelor suficiente pentru a dovedi că deciziile sale comerciale erau adoptate ținându-se seama de semnalele pieței ce reflectă cererea și oferta, fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință.

46 Cu privire la acest aspect, reclamanta se referă la elementele de probă privind prețurile sale, costurile sale și achiziționările de inputuri. Aceasta arată printre altele că a dovedit că negocia prețurile pe picior de egalitate, urmărind să procedeze astfel încât acestea să fie suficiente pentru a acoperi totalitatea costurilor de producție ale societății și să asigure în același timp un beneficiu rezonabil, și că, astfel cum ar fi admis Comisia în

comunicarea din 5 decembrie 2003, prețurile materiilor prime de origine națională și importate erau aproape identice, dovedind astfel că se aproviziona cu materii prime de pe piața națională, la prețuri ce reflectau prețurile pieței.

47 Reclamanta subliniază că, în regulamentul atacat, Consiliul nu indică faptul că statul a intervenit în mod semnificativ în deciziile sale comerciale. De asemenea, dosarul anchetei nu ar cuprinde elemente care arată că deciziile reclamantei privind prețurile, costurile și inputurile nu țineau seama de semnalele pieței ce reflectau oferta și cererea, fără o intervenție semnificativă din partea statului. Pe de altă parte, aceasta arată că au fost examinate de Comisie documentele sale privind prețurile, costurile și achizițiile de inputuri cu ocazia controlului la fața locului, că aceasta nu a manifestat nicio îngrijorare privind veracitatea respectivelor documente și că aceste elemente nu au fost contestate și nici respinse în concluziile instituțiilor.

48 În ceea ce privește aprecierea Consiliului, în considerentul (13) al regulamentului atacat, potrivit căreia „societatea era sub influența și controlul semnificativ al statului", reclamanta consideră că aceasta este insuficientă din perspectiva criteriului menționat la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază și că aceasta nu permite, așadar, să se respingă cererea de acordare a SEP.

49 Aceasta subliniază că modul de redactare a acestei dispoziții impune instituțiilor comunitare să aprecieze dacă elementele prezentate de producător-exportator sunt suficiente pentru a dovedi să deciziile sale comerciale țin seama de semnalele pieței și că acestea sunt adoptate fără o intervenție semnificativă din partea statului. Astfel, lipsa „intervenție[i] semnificativ[e] din partea statului" ar trebui apreciată, în mod obiectiv, concret și pe baza unor elemente de probă, „în privința" fiecăruia dintre aspectele deciziilor comerciale avute în vedere la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. În opinia sa, ținând seama de semnificația cuvântului „intervenție", o situație în care statul fie nu este implicat în deciziile comerciale, fie este implicat în acestea, dar nu împiedică să se țină seama de semnalele pieței ce reflectă oferta și cererea nu constituie o „intervenție" în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. Reclamanta subliniază, pe de altă parte, că această dispoziție admite o situație de intervenție din partea statului cu excepția situației în care aceasta este „semnificativă".

50 Cu privire la acest aspect, Audace adaugă că, în limba engleză, noțiunea „intervenție” (interference) vizează în mod evident un „element de ingerință, de manipulare sau de contaminare efectivă”. Aceasta arată că este vorba despre o „noțiune tranzitivă” și că statul trebuie să intervină „în cadrul” (interfere with) unei decizii sau al unei acțiuni specifice, care trebuie să facă parte din una dintre categoriile menționate la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. Modul de redactare a acestei dispoziții în celelalte limbi oficiale ar confirma această interpretare („intervention significative” în versiunea franceză și „Staatsgriffe” în versiunea germană). În opinia Audace, această noțiune nu poate fi asimilată în mod valabil cu noțiunile „control” sau „influență”, care sunt „noțiuni intranzitive”, statul putând avea o anumită influență fără să modifice totuși în mod efectiv deciziile sau acțiunile. În plus, utilizarea locuțiunii „în această privință” ar lega această intervenție de decizii privind prețurile și costurile inputurilor.

51 Mai exact, reclamanta subliniază că nu controlul reprezintă criteriul prevăzut la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază și apreciază, în consecință, că participarea minoritară a statului nu este un factor care permite să se concluzioneze că nu se îndeplinea condiția prevăzută de această dispoziție. Aceasta susține, pe de altă parte, că, în nicio decizie publicată, acordarea SEP nu a fost refuzată unei societăți în temeiul unei participări minoritare a statului sau a unor societăți deținute de stat și că însăși Comisia a trebuit să aprecieze în cadrul anchetei că această participare nu constituia un obstacol pentru acordarea SEP, întrucât, în caz contrar, controlul la fața locului pe care aceasta l-a efectuat nu ar fi avut niciun sens.

52 De asemenea, reclamanta contestă pertinența afirmațiilor instituțiilor referitoare la numirea și la compunerea consiliului său de administrație. Aceasta arată, în ceea ce privește pretinsa numire a consiliului de administrație de către acționarii publici, că neparticiparea majorității celorlalți acționari la adunarea anuală nu permite să se concluzioneze că statul exercită o ingerință semnificativă asupra deciziilor sale comerciale. Aceasta arată de asemenea că membrii consiliului de administrație nu reprezintă un anumit acționar și nu intervin în deciziile societății privind prețurile, costurile și inputurile. O astfel de intervenție ar fi fost contrară atât legii chineze privind societățile comerciale, cât și statutului reclamantei. Prin urmare, reclamanta consideră că prezența în consiliul de administrație a unor pretinși funcționari ai statului sau a unor persoane provenind din întreprinderi publice nu este un element care să permită

în sine să se concluzioneze că nu era îndeplinită condiția prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază.

53 Reclamanta afirmă că interpretarea Consiliului înseamnă că, în practică, din cauza unei participări minoritare a statului, multe societăți chineze cu răspundere limitată moderne, comerciale și bine gestionate nu ar fi în măsură să dovedească faptul că „condițiile pieței prevalează pentru unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei în raport cu producerea și vânzarea produsului în cauză", ceea ce ar contraveni scopului urmărit prin adoptarea Regulamentului nr. 905/98. Reclamanta apreciază că reprezintă un exemplu emblematic al acestui tip de societate chineză, nou creată și performantă, cotată la bursă și funcționând fără restricții în condițiile unei economii de piață, cu scopul de a maximiza profiturile și valoarea dividendelor distribuite acționarilor. Aceasta afirmă, pe de altă parte, că importante participări ale statului în societăți din Uniunea Europeană ilustrează faptul că participarea statului ca acționar nu implică intervenția acestuia în deciziile comerciale ale societății. De asemenea, persoane care au legături cu sectorul public ar fi implicate în multe dintre cele mai competitive societăți din Uniune.

54 În plus, reclamanta arată că, presupunând chiar că participația minoritară a statului ar fi pertinentă, astfel cum pretinde Consiliul, aceasta nu este suficientă pentru a justifica respingerea cererii de acordare a SEP în speță, elementele pe care aceasta le-a prezentat dovedind că acționarii nu intervin în deciziile societății în materie de prețuri, costuri și inputuri și că participarea statului nu le împiedică să țină seama de semnalele pieței ce reflectă cererea și oferta. Reclamanta subliniază că niciuna dintre observațiile sale referitoare la „măsurile de precauție" care împiedică statul să intervină în deciziile sale comerciale nu a fost analizată sau respinsă de instituții în înscrisurile acestora. Această abordare ar contrasta cu practica obișnuită a instituțiilor, potrivit căreia acestea ar aprecia în detaliu, chiar atunci când este vorba despre societăți deținute în întregime sau în majoritate de stat, măsurile adoptate de societatea în cauză pentru a împiedica intervenția statului în împrejurările respective.

55 Oricare ar fi situația, reclamanta contestă exactitatea faptică a afirmațiilor instituțiilor.

56 În primul rând, reclamanta arată că, contrar celor afirmate de instituții, deținerea de către stat a unei participații minoritare în capitalul său nu îi permite, nici de fapt, nici de drept, să o controleze, întrucât, astfel cum aceasta a dovedit în cadrul anchetei, reglementările aplicabile și propriul statut conțin garanții ce împiedică intervenția acționarilor publici în deciziile sale comerciale sau în cele privind administrarea societății, interzicându-le să aducă atingere drepturilor și intereselor legitime ale societății și ale celorlalți acționari. Pe de altă parte, aceasta susține că participarea unuia dintre acționarii publici rezultă dintr-o tranzacție comercială normală.

57 În al doilea rând, astfel cum ar fi dovedit reclamanta în cadrul anchetei, membrii consiliului său de administrație nu ar fi numiți de stat, contrar celor indicate de Consiliu în regulamentul atacat, ci ar fi aleși de adunarea generală. Astfel cum aceasta ar fi explicat de asemenea, reclamanta și acționarii acesteia ar fi „protejați" împotriva unei astfel de intervenții de legea chineză privind societățile, de propriul statut și de normele de cotare ale bursei din Shanghai.

58 În al treilea rând, reclamanta contestă afirmația Consiliului potrivit căreia „majoritatea administratorilor erau funcționari ai statului sau proveneau din întreprinderi publice". În această privință, reclamanta subliniază că a dovedit, pe de o parte, că niciunul dintre administratorii sau directorii săi nu era funcționar al statului și că legea chineză privind societățile comerciale, reluată în statutul său, interzice funcționarilor statului să ocupe funcții de administrator, de revizor sau de director al societății și, pe de altă parte, că numai doi administratori (dintr-un total de nouă) erau directori ai unor societăți deținute de stat, în speță, două societăți acționare ale reclamantei. Replicând argumentelor invocate de Consiliu în memoriul în apărare, reclamanta arată că este eronat să se considere că administratorii săi aveau legături cu statul pentru simplul motiv că erau angajați de aceasta sau pentru că erau profesori în universități, care constituie instituții de învățământ public.

59 În sfârșit, reclamanta și Audace contestă argumentele invocate de Consiliu în cursul prezentei proceduri pentru a-și justifica abordarea.

60 Astfel, în primul rând, în privința argumentelor Consiliului potrivit cărora elementele de probă ce permit să se examineze dacă „operațiunile" reclamantei sunt efectuate ținând seama de semnalele pieței nu ar avea nicio pertinență în ceea ce privește problema intervenției statului, reclamanta susține că reiese chiar din jurisprudență și din practica instituțiilor că fiecare liniuță a articolului 2 alineatul (7) litera (c) constituie o condiție care privește un singur ansamblu de împrejurări de fapt ce trebuie examinate împreună. Cele cinci liniuțe ale acestui articol ar privi cinci aspecte principale ale caracteristicilor esențiale pe care le dețin în mod necesar actori care își desfășoară activitatea într-un sistem de economie de piață. Condiția menționată la prima liniuță s-ar referi la modul în care entitatea în cauză adoptă deciziile sale comerciale și ar urmări să evalueze dacă aceste decizii sunt adoptate „de întreprindere și în scopuri comerciale" sau dacă acestea sunt „viciate" de alte considerații ce prevalează în sisteme care nu sunt economii de piață. Reclamanta susține că, în consecință, dacă în prezenta cauză instituțiile recunosc faptul că deciziile sale comerciale „sunt adoptate ținând seama de semnalele pieței ce reflectă cererea și oferta" și că „costurile principalelor inputuri reflectă în mare parte valorile pieței", există o prezumție că aceste decizii sunt adoptate de asemenea „fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință", și aceasta cu atât mai mult cu cât dosarul nu conține niciun element care dovedește contrariul și cu cât respectivele condiții ce figurează la celelalte patru liniuțe ale articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază sunt îndeplinite în întregime.

61 Audace subliniază de asemenea că obiectivul articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază este de a prevedea criterii care să permită să se stabilească dacă întreprinderile în cauză trebuie tratate în același mod ca și societățile dintr-o economie de piață pentru a stabili valoarea normală a produselor. În definitiv, important pentru această evaluare ar fi aspectul de a ști dacă deciziile acestor societăți sunt adoptate în funcție de piață. Astfel, potrivit Audace, instituțiile comunitare trebuie să verifice dacă influența statului are drept efect să „contamineze deciziile pertinente" astfel încât acestea să nu fie supuse legilor pieței. Audace consideră că interpretarea Consiliului nu este compatibilă cu acest obiectiv.

62 În al doilea rând, în ceea ce privește afirmația Consiliului potrivit căreia nu ar fi necesar să se examineze dacă statul a intervenit în anumite decizii comerciale, deoarece „RPC este încă o țară care nu are economie de piață, în care numai câteva societăți își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață", reclamanta subliniază că în 1998 Consiliul însuși a recunoscut în mod formal evoluția substanțială a economiei

chineze, justificând modificarea articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază. Pe de altă parte, ar reieși din practica decizională a instituțiilor că acordarea SEP întreprinderilor cu sediul în RPC este departe de a fi atât de excepțională. Audace adaugă, referitor la acest aspect, că obiectivul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază este de a permite unor exportatori chinezi calificați, chiar dacă ar fi foarte puțini, să dovedească de la caz la caz că sunt supuși legilor economiei de piață, RPC fiind membră a OMC. Abordarea Consiliului ar părea să denatureze acest proces și să prejudece răspunsul care trebuie dat.

63 În al treilea rând, replicând argumentelor Consiliului privind sarcina probei ce revine exportatorului în cauză și privind marja de apreciere a instituțiilor, reclamanta subliniază că limitele puterilor Consiliului au fost în mod clar definite de jurisprudență și arată, în mod deosebit, că printre garanțiile oferite de ordinea juridică comunitară în procedurile administrative se înscrie, în special, obligația instituției competente de a examina, cu atenție și cu imparțialitate, toate elementele pertinente ale cauzei, dreptul persoanei interesate de a-și face cunoscut punctul de vedere, precum și dreptul de a primi o motivare suficientă a deciziei. Reclamanta consideră că în speță instituțiile nu au respectat în mod vădit aceste obligații și că, în consecință, aprecierea lor asupra faptelor nu a fost corectă.

64 În al patrulea rând, contrar a ceea ce susține Consiliul în memoriul în apărare, reclamanta arată că articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază nu trebuie interpretat în mod strict și că abordarea instituțiilor ar trebui să fie flexibilă și deschisă posibilității ca din ce în ce mai multe societăți să îndeplinească cerințele SEP. Astfel, reclamanta arată că acest dispozitiv constituie o „excepție la excepție”, și anume o excepție la metoda țării similare, care, în temeiul regulamentului de bază și al acordului antidumping, ar fi ea însăși o excepție de la metoda principală de stabilire a valorii normale. În plus, în temeiul Protocolului de aderare a RPC la OMC, anexat la Decizia Conferinței ministeriale a OMC din 10 noiembrie 2001 (WT/L/432 din 23 noiembrie 2001, denumit în continuare „Protocolul de aderare a RPC la OMC”), ar fi vorba despre o soluție provizorie și tranzitorie.

65 În sfârșit, reclamanta contestă de asemenea argumentele Consiliului potrivit cărora referirile la dreptul chinez al societăților ar fi lipsite de pertinență. Reclamanta consideră că acestea contravin eforturilor depuse de RPC pentru a institui o economie de piață și că sunt în contradicție cu motivele introducerii SEP în regulamentul de bază. Aceasta susține, pe de altă parte, că respectiva legislație a fost adoptată relativ recent și aplică reguli similare celor în vigoare în principalele economii moderne, printre care cele ale diferitelor state membre ale Comunității.

66 Consiliul susține că interpretarea pe care au dat-o reclamanta și Audace articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază este eronată și că instituțiile au utilizat metoda bună în speță. Consiliul subliniază printre altele că reiese din jurisprudență că metoda de stabilire a valorii normale prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază reprezintă o excepție de la metoda specifică prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul menționat și că, în consecință, aceasta este de strictă interpretare. Pe de altă parte, Consiliul amintește că sarcina probei cu privire la îndeplinirea tuturor acestor criterii revine producătorului în cauză și că instituțiile dispun de o vastă putere de apreciere în ceea ce privește acordarea SEP.

67 Consiliul consideră că o „intervenție semnificativă din partea statului" în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază nu impune instituțiilor să examineze dacă statul a intervenit în anumite decizii comerciale, dacă însuși statul adoptă asemenea decizii sau dacă acesta împiedică adoptarea lor. Ar fi suficient să se dovedească faptul că statul exercită un control semnificativ asupra exportatorului în RPC.

68 În această privință, Consiliul subliniază că RPC este încă o țară care nu are economie de piață, în care numai câteva societăți își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață. Acesta consideră, prin urmare, că, pentru a demonstra că statul intervine în deciziile comerciale, este suficient să se dovedească faptul că statul participă în mod semnificativ la întregul proces decizional al societății. Această intervenție ar putea lua diverse forme, inclusiv participarea la reuniuni ale acționarilor și ale consiliului de administrație.

69 Astfel, în opinia Consiliului, dacă statul controlează o societate, acesta intervine deopotrivă în deciziile acesteia, chiar dacă nu „exercită o ingerință" în deciziile comerciale sau nu le „manipulează" sau nu le „contaminează", astfel cum invocă Audace. În acest caz, deciziile societății ar fi decizii ale statului adoptate în temeiul controlului general pe care acesta îl exercită și ar fi vorba în mod necesar despre decizii de tipul celor care figurează la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. Astfel, potrivit Consiliului, dacă deținerea de acțiuni de către stat se traduce printr-un control al statului, aceasta conduce de asemenea la o intervenție din partea statului care este prin definiție semnificativă.

70 Consiliul subliniază că, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, intervenția statului și prețurile în condițiile pieței sunt două probleme diferite și condițiile de acordare a SEP nu au drept scop unic să asigure faptul că respectivele costuri reflectă valorile pieței. Astfel, precum reiese din utilizarea conjuncției coordonatoare „și" în redactarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, un exportator ar trebui să dovedească două fapte distincte, în primul rând, că deciziile sale sunt adoptate ținând seama de semnalele pieței și, în al doilea rând, că deciziile sale sunt adoptate fără o intervenție semnificativă din partea statului. În consecință, Consiliul susține că elementele de probă privind prețurile anumitor operațiuni sunt lipsite de pertinență în ceea ce privește problema influenței statului și nu abordează expunerea consacrată de reclamantă acestei probleme în cererea introductivă.

71 Acesta consideră, pe de altă parte, că, dacă s-ar solicita elemente de probă privind anumite decizii comerciale, acest lucru ar face practic imposibil ca exportatorul să dovedească faptul că primul criteriu este îndeplinit. În consecință, ar fi suficient, în principiu, ca exportatorul să dovedească faptul că, în general, nu este controlat de stat și că își desfășoară activitatea fără a suferi o influență semnificativă din partea statului, întrucât aceasta ar indica și faptul că statul nu intervine în deciziile sale comerciale.

72 Pe de altă parte, Consiliul contestă existența unei practici constante potrivit căreia instituțiile ar aprecia în detaliu măsurile adoptate de exportatorul care face obiectul anchetei pentru a împiedica intervenția statului. În orice caz, Consiliul consideră că

reclamanta nu a dovedit în cursul anchetei că a adoptat măsuri pentru a împiedica o influență din partea statului. Acesta arată că măsurile care ar putea fi pertinente în această privință ar fi, de exemplu, măsuri privind compunerea consiliului de administrație (ai cărui membri nu ar fi nici funcționari, nici persoane care au legături cu statul) sau măsuri privind regulile de vot (care împiedică formarea unei minorități de blocaj pentru acționarul public, ceea ce ar permite majorității acționarilor nepublici să controleze societatea). Or, singura măsură la care se referă reclamanta ar fi legea chineză privind societățile, care nu este o măsură adoptată de reclamantă. De fapt, în opinia Consiliului, dacă legea chineză privind societățile permite în sine împiedicarea influenței statului, toate societățile controlate de stat ar putea, în temeiul unei asemenea legi, să solicite acordarea SEP, ceea ce ar avea drept efect să lase practic fără obiect evaluarea acestuia.

73 În ceea ce privește compararea situației reclamantei cu cea a unei întreprinderi dintr-o țară cu economie de piață, Consiliul subliniază că aceasta nu ține seama de faptul că RPC este încă o țară care nu are economie de piață și că, în acest context, întreprinderile controlate de stat nu își desfășoară activitatea prin definiție în condițiile unei economii de piață.

74 Consiliul adaugă că faptul că participarea statului la întreg procesul decizional este suficientă pentru a constitui o „intervenție", în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, depinde de împrejurările proprii fiecărui caz. În speță, instituțiile ar fi concluzionat că argumentele de refuz prevăzute de regulamentul atacat erau, „considerate împreună", suficiente pentru a concluziona că reclamanta nu a dovedit că își desfășoară activitatea fără intervenția statului.

75 În sfârșit, contrar afirmațiilor reclamantei, Consiliul arată că argumentele prevăzute de considerentul (13) al regulamentului atacat sunt susținute de dosarul administrativ.

76 În primul rând, arată Consiliul, concluzia instituțiilor potrivit căreia, chiar fără să dețină majoritatea acțiunilor, statul controlează reclamanta se întemeia pe o apreciere a repartizării acțiunilor. Astfel, participația statului (40,98 %) ar fi extrem de concentrată, aceasta fiind repartizată doar între trei entități publice, în timp ce participația privată (59,02 %) ar fi foarte dispersată, permițând în acest mod acționarilor publici să controleze adunările acționarilor. Pe de altă parte, faptul că repartizarea inegală a participației publice în raport cu participația privată permite statului să controleze societatea ar fi confirmat de modalitatea în care părțile sunt reprezentate în adunarea anuală a acționarilor, care s-a ținut în perioada de anchetă, în cursul căreia 90 % din acțiunile reprezentate erau deținute de stat sau de întreprinderi publice.

77 În al doilea rând, Consiliul arată că, deoarece membrii consiliului de administrație al reclamantei au fost aleși în cadrul adunărilor acționarilor, care, astfel cum reiese din cele ce precedă, erau controlate de acționarii publici, aceștia din urmă sunt de fapt cei care au numit consiliul de administrație.

78 În al treilea rând, cu privire la compunerea consiliului de administrație, Consiliul arată că reiese în mod evident dintr-un tabel pe care reclamanta l-a furnizat în scrisoarea din 10 septembrie 2003, ca răspuns la o solicitare de informații din partea Comisiei, că numai doi dintre cei nouă membri ai consiliului de administrație nu aveau legătură cu statul. Toți ceilalți erau angajați de întreprinderi sau de instituții publice sau controlate de stat. Or, într-o țară care nu are economie de piață, ar trebui să se presupună că statul controlează toate activitățile economice și ar fi, prin urmare, dificil să se conceapă cum angajații unor instituții publice sau controlate de stat ar putea să nu fie supuși influenței angajatorului lor, și anume statul, și nu ar acționa la fel ca funcționarii.

Aprecierea Tribunalului

79 Trebuie amintit că, în considerentul (13) al regulamentului atacat, Consiliul a statuat cele ce urmează:

„Cu toate că majoritatea acțiunilor sale erau deținute de persoane private, s-a constatat că societatea nu era mai puțin controlată de stat, din cauza marii dispersii de participații private și a faptului că statul poseda de departe cel mai mare pachet de acțiuni. De asemenea, consiliul de administrație era numit de acționarii publici, iar majoritatea administratorilor erau funcționari ai statului sau proveneau din întreprinderi publice. Prin urmare, s-a hotărât că societatea era sub influența și controlul semnificativ al statului."

80 Trebuie să se sublinieze de la început că, spre deosebire de ceea ce reclamanta lasă să se înțeleagă (a se vedea punctul 56 de mai sus), instituțiile nu au afirmat în niciun caz, nici în regulamentul atacat, nici în cadrul anchetei, că statul era direct implicat în deciziile privind gestiunea sa cotidiană, că acționarii publici aduceau atingere drepturilor și intereselor legitime ale societății și ale celorlalți acționari sau că modalitatea în care statul își dobândise participația era incompatibilă cu condițiile unei economii de piață. În afara afirmațiilor privind consiliul de administrație al reclamantei, acestea se limitează să constate existența controlului statal pe baza unor considerații privind repartizarea participației reclamantei, fără să se pronunțe cu privire la aspectul de a ști în special cum acest control era sau putea fi exercitat în practică. Or, reclamanta nu a repus în discuție afirmația Consiliului potrivit căreia adunările acționarilor, inclusiv cele care decideau compunerea consiliului de administrație, erau controlate de acționarii publici.

81 Trebuie, așadar, să se examineze dacă refuzul acordării SEP putea fi justificat prin constatarea unui asemenea control din partea statului.

82 În această privință, trebuie să se arate că „controlul” sau „influența” din partea statului nu constituie o condiție prevăzută explicit la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. În consecință, trebuie să se verifice dacă, după cum susține Consiliul, controlul din partea statului, astfel cum a fost constatat în speță, presupune în mod necesar existența unei „intervenții semnificative” din partea sa în sensul acestei dispoziții.

83 Trebuie amintit că articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază impune că, pentru a putea beneficia de SEP, producătorul-exportatorul în cauză trebuie să prezinte printre altele dovezi suficiente cu privire la faptul că „deciziile întreprinderilor referitoare la prețuri și la costurile inputurilor, de exemplu, ale materiilor prime, tehnologiei, mâinii de lucru, producției, vânzărilor și investițiilor, se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință”.

84 Reiese în mod evident din modul de redactare a acestei dispoziții că existența sau inexistența unei intervenții semnificative din partea statului trebuie apreciată prin prisma modului în care sunt adoptate „deciziile întreprinderilor referitoare la prețuri și la costurile inputurilor”. Astfel, aceasta impune producătorului-exportatorului în cauză să dovedească faptul că deciziile sale sunt adoptate, pe de o parte, „ținând seama de semnalele pieței” și, pe de altă parte „fără o intervenție semnificativă din partea statului”. De altfel, utilizarea termenilor „în această privință” întărește și mai mult legătura dintre deciziile pertinente și intervenția statului. În consecință, un comportament al statului care nu ar fi de natură să influențeze aceste decizii nu poate constitui o „intervenție semnificativă” în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază.

85 În plus, ținând seama de modul de redactare a acestei dispoziții, de finalitatea acesteia și de contextul său, noțiunea „intervenție semnificativă din partea statului” nu poate fi asimilată cu orice influență asupra activităților unei întreprinderi sau cu orice implicare în procesul decizional al acesteia, ci trebuie înțeleasă ca fiind o acțiune a autorităților publice de natură să determine incompatibilitatea deciziilor întreprinderii cu condițiile unei economii de piață.

86 Astfel, chiar utilizarea expresiei „intervenție semnificativă” dovedește dorința legiuitorului comunitar de a permite un anumit grad de influență din partea statului asupra activităților unei întreprinderi sau de implicare în procesul decizional al acesteia care ar fi lipsită de un efect oarecare asupra modalității în care sunt adoptate deciziile referitoare la prețuri și la costurile inputurilor.

87 Trebuie subliniat de asemenea că, potrivit termenilor articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază, condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima-a cincea liniuță sunt destinate să identifice producătorii, care fac obiectul unei anchete antidumping, pentru care „predomină condițiile unei economii de piață […] în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv” [articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază; a se vedea de asemenea al cincilea considerent al Regulamentului nr. 905/98] și care „își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață” [articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază]. Pe de altă parte, aplicarea regulilor prevăzute la articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază presupune disponibilitatea anumitor date, precum prețurile plătite sau care trebuie plătite, costul de producție și vânzările „în cursul operațiunilor comerciale normale” și care se raportează la produsul care face obiectul anchetei [articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază]. În consecință, tocmai în acest context criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază impun ca întreprinderile care doresc să beneficieze de SEP să își desfășoare activitatea în condițiile unei economii de piață și ca prețurile, costurile și documentele contabile de bază să fie fiabile (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2003, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures și Zhejiang Yankon/Consiliul, T-255/01, Rec., p. II-4741, punctul 41).

88 Prin urmare, trebuie să se constate că respectiva condiție urmărește să verifice dacă deciziile pertinente ale producătorilor-exportatorilor în cauză se bazează pe considerații pur comerciale, caracteristice unei întreprinderi care evoluează în condițiile unei economii de piață, sau dacă acestea sunt denaturate de alte considerații, caracteristice economiilor conduse de stat.

89 În această privință, trebuie să se constate că în mod întemeiat arată Consiliul că, în vederea interpretării și a aplicării articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din

regulamentul de bază, trebuie să se țină seama de faptul că statele menționate la articolul 2 alineatul (7) litera (b) din același regulament nu sunt considerate state cu economie de piață, chiar în pofida reformelor care au fost îndeplinite în cadrul acestora (a se vedea în acest sens Hotărârea Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, punctul 34 de mai sus, punctele 51 și 52). Este vorba despre o apreciere de către legiuitorul comunitar a situației economice, juridice și politice din aceste țări terțe, recunoscută expres la articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază și care justifică tratamentul specific rezervat importurilor provenind din aceste state în ceea ce privește stabilirea valorii normale. Trebuie să se prezume, în consecință, că respectivele condiții în care își desfășoară activitatea întreprinderile în aceste țări nu sunt comparabile, cu excepția probei contrare, cu cele ce caracterizează țările cu economie de piață.

90 Astfel, mai exact, în contextul unei țări lipsite de economie de piață, faptul că o societate cu sediul în această țară este controlată de stat poate ridica îndoieli cu privire la aspectul de a ști dacă acesta nu depășește rolul unui acționar normal ce respectă regulile pieței și dacă managementul societății este suficient de independent de stat pentru a putea adopta decizii autonome în ceea ce privește prețurile și costurile inputurilor ca răspuns la semnalele pieței ce reflectă cererea și oferta. Trebuie să se arate, pe de altă parte, că reiese din articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, potrivit căruia deciziile întreprinderilor sunt „adoptate", că legiuitorul comunitar a impus în mod deosebit ca procesul decizional al întreprinderii în cauză să fie liber de orice intervenție semnificativă din partea statului. Astfel, aceasta are obligația să dovedească faptul că deciziile sale privind prețurile și costurile inputurilor sunt adoptate în mod autonom, se bazează pe considerații specifice unei economii de piață, și anume, în special, maximizarea profitului, și că nu sunt influențate de considerații caracteristice puterii publice. Or, adoptarea unor decizii autonome și motivate de considerații comerciale este în principiu o caracteristică specifică sectorului privat și, în consecință, este legitim ca instituțiile comunitare, în cadrul exercitării vastei puteri de apreciere de care beneficiază în acest domeniu, să țină seama, la examinarea probelor prezentate de exportatorul în cauză, de împrejurarea că întreprinderea în cauză este controlată de stat.

91 Cu toate acestea, controlul statal, astfel cum a fost constatat în speță, nu este ca atare incompatibil cu adoptarea de decizii comerciale de către întreprinderea în cauză potrivit condițiilor unei economii de piață și nu înseamnă mai ales că deciziile sale

privind costurile inputurilor se bazează pe considerații care nu au legătură cu o întreprindere care își desfășoară activitatea în astfel de condiții.

92 Or, abordarea susținută de Consiliu în cursul prezentei proceduri și care reiese de asemenea din considerentul (13) al regulamentului atacat, care asimilează controlul statal unei „intervenți[i] semnificativ[e] din partea statului" în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, determină excluderea, în principiu, a societăților controlate de stat de la beneficiul SEP, independent de contextul faptic, juridic și economic concret în care acestea își desfășoară activitatea și, mai exact, de aspectul de a ști dacă acestea au prezentat probe suficiente pentru a dovedi că statul nu depășește rolul unui acționar normal într-o țară cu economie de piață, că deciziile întreprinderii sunt adoptate în mod autonom și independent de considerații care sunt specifice autorităților publice și că aceste decizii se bazează, așadar, exclusiv pe considerații pur comerciale, caracteristice unei întreprinderi care își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață.

93 În acest context, este necesar să se arate îndeosebi că afirmațiile Consiliului privind numirea și compunerea consiliului de administrație al reclamantei nu permit, având în vedere dosarul, să se pună la îndoială faptul că respectivul control exercitat de stat în cadrul societății rămâne, astfel cum pretinde reclamanta, în limitele mecanismelor normale ale pieței.

94 Astfel, pe de o parte, în ceea ce privește numirea consiliului de administrație, reiese din dosar că statul sau organismele publice nu au posibilitatea de a numi în mod direct unul sau mai mulți administratori. Așadar, astfel cum reclamanta a dovedit în cererea de acordare a SEP, potrivit statutului său, membrii consiliului de administrație sunt aleși de adunarea generală. Pe de altă parte, acest fapt nu este în niciun caz contestat de instituții și reiese, dimpotrivă, din dosar, precum și din argumentele Consiliului că afirmația de la considerentul (13) al regulamentului atacat privește în mod precis faptul că, din cauza marii dispersii de participații private, care permite acționarilor publici să controleze adunările generale, aceștia decid, de fapt, compunerea consiliului de administrație. Or, această unică împrejurare nu permite constatarea faptului că acționarii publici se află într-o altă poziție sau acționează diferit de un acționar privat minoritar care, din cauza dispersiei participației majoritare, ar avea de fapt controlul

adunărilor acționarilor. Prin urmare, această împrejurare nu poate nici să constituie o motivare a refuzului acordării SEP reclamantei.

95 Pe de altă parte, în ceea ce privește compunerea consiliului de administrație, trebuie să se constate, având în vedere dosarul și argumentele Consiliului, că afirmațiile privind existența unor legături între majoritatea în cadrul consiliului de administrație și stat se bazează de asemenea pe simplul fapt că reclamanta este controlată de stat. Astfel, deși instituțiile nu au invocat nicio obiecție privind doi dintre cei nouă administratori, acestea au criticat alți trei administratori pentru că se aflau într-un raport de muncă („directorul general" și „directorul general adjunct") sau avea o legătură în temeiul unui contract de prestări servicii (președintele consiliului de administrație) cu reclamanta, în condițiile în care aceasta era controlată de stat. Or, această simplă împrejurare nu poate fi considerată incompatibilă cu condițiile unei economii de piață și nu permite să se susțină, în lipsa altor indicații cu privire la afilierea acestora cu statul, că deciziile acestor administratori în cadrul consiliului de administrație se bazează pe considerații specifice autorităților publice. În aceste condiții, fără să fie necesar să se examineze argumentele reclamantei cu privire la ceilalți administratori, este necesar să se respingă obiecția întemeiată pe faptul că majoritatea în cadrul consiliului de administrație are legături cu statul care ar fi incompatibile cu condițiile unei economii de piață.

96 Prin urmare, este necesar să se constate că aceste considerații prezentate în considerentul (13) al regulamentului atacat nu cuprind niciun element care să poată justifica în plus refuzul acordării SEP în speță. Mai exact, concluzia Consiliului potrivit căreia reclamanta este sub „influența și controlul semnificativ al statului" reiterează numai simpla existență a unui control statal asupra reclamantei.

97 Astfel, din moment ce criteriul controlului statal nu figurează explicit printre condițiile menționate în dispoziția în cauză, abordarea Consiliului este incompatibilă cu sistemul pe care chiar acesta l-a instituit prin introducerea, în temeiul Regulamentului nr. 905/98, a dispozițiilor articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) în regulamentul de bază, care se bazează pe examinarea de la caz la caz, de către instituțiile comunitare, a

caracterului suficient sau insuficient al elementelor de probă prezentate de producătorii-exportatorii care fac obiectul unei anchete antidumping și care doresc să beneficieze de SEP.

98 În consecință, este necesar să se concluzioneze că în mod întemeiat a arătat reclamanta că argumentele reținute în considerentul (13) al regulamentului atacat dovedesc faptul că, pentru a aprecia caracterul suficient sau insuficient al elementelor pe care aceasta le-a furnizat, instituțiile au aplicat un criteriu care nu este prevăzut la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază. Astfel, deși controlul statului asupra unei întreprinderi reprezintă un element care poate fi eventual luat în considerare, acesta nu este în sine suficient pentru a dovedi existența unei „intervenții semnificative din partea statului" în sensul acestei dispoziții.

99 Cu siguranță, sarcina probei revine producătorului-exportatorului care dorește să beneficieze de SEP. Cu toate acestea, este necesar să se observe că, în speță, reclamanta a furnizat Comisiei diferite elemente de probă care urmăresc să dovedească faptul că aceasta îndeplinea condiția prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. Aceste elemente de probă au fost totuși considerate nepertinente ca urmare a unei asimilări a controlului statal cu „intervenția semnificativă din partea statului" în sensul acestei dispoziții.

100 Astfel, reclamanta a furnizat elementele de probă, care de altfel fuseseră solicitate chiar de Comisie în cadrul chestionarului acesteia destinat producătorilor care pretindeau SEP și care se refereau la deciziile adoptate în perioada de anchetă în materie de prețuri și de costuri, la negocierile contractelor, la fluctuațiile prețurilor, la cadrul reglementar (în materie de prețuri, de distribuție și de licențe de export) și la procesul de adoptare a deciziilor în cadrul societății. În această privință, este necesar să se arate că nu se contestă de către Consiliu argumentele reclamantei potrivit cărora Comisia a examinat documentele acesteia privind prețurile, costurile și achizițiile de inputuri cu ocazia controlului la fața locului și nu a formulat nicio rezervă cu privire la veracitatea acestora. În schimb, Consiliul a recunoscut în mod explicit, în cursul prezentei proceduri, că instituțiile comunitare consideraseră că elementele de probă privind anumite decizii comerciale nu erau pertinente pentru aprecierea pe care o efectuau cu privire la aspectul dacă cerința menționată la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază era îndeplinită, și, în special, cu privire la aspectul dacă aceste decizii fuseseră adoptate fără o intervenție semnificativă din partea statului.

101 De asemenea, nici modul de redactare a regulamentului atacat, nici înscrisurile din dosarul anchetei nu permit constatarea faptului că instituțiile au ținut seama de elementele prezentate de reclamantă în cadrul cererii de acordare a SEP, și reiterate în repetate rânduri în cursul anchetei, cu privire la garanțiile care existau în statutul său, în legea chineză privind societățile și în normele de cotare la bursa din Shanghai pentru a aprecia în ce măsură aceste garanții constituiau elemente suficiente pentru a dovedi că deciziile reclamantei privind prețurile și costurile inputurilor erau adoptate fără o intervenție semnificativă din partea statului. Aceeași este situația în cazul elementelor privind comportamentul acționarilor publici și privați cu ocazia voturilor în adunarea generală a acționarilor și al elementelor privind originea participației statale. Mai exact, în partea intitulată „Influența statului" din comunicarea din 5 decembrie 2003, aceste elemente nu sunt abordate, cum nu sunt nici în scrisoarea din 6 aprilie 2004 prin care Comisia a confirmat decizia sa de refuz al acordării SEP reclamantei.

102 Rezultă din cele ce precedă că împrejurările enumerate în considerentul (13) al regulamentului atacat nu permit justificarea concluziei Consiliului, de la considerentul (15) al acestui regulament, potrivit căreia reclamanta nu îndeplinea toate criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază.

103 Aceste considerații nu sunt repuse în discuție de argumentele Consiliului întemeiate pe faptul că, potrivit jurisprudenței, instituțiile comunitare dispun de o vastă putere de apreciere într-un caz precum cel din speță.

104 Astfel, considerațiile care precedă nu se bazează pe o evaluare a situațiilor de fapt, de ordine juridică și politică, ce fac parte dintr-o vastă putere de apreciere a instituțiilor în acest domeniu, ci procedează la stabilirea domeniului de aplicare al acestor norme de drept pertinente, stabilite de Consiliu. Or, în cadrul controlului de legalitate, instanța comunitară efectuează un control complet cu privire la buna aplicare de către instituțiile comunitare a normelor de drept pertinente (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2007, Germania/Comisia, T-374/04, Rep., p. II-4431, punctul 81).

105 Astfel, este necesar să se sublinieze că, prin articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază și, în special, prin prevederea unor criterii precise pentru acordarea SEP, Consiliul și-a limitat propria putere de apreciere în scopul, de altfel, de a ține seama de „condiții economice noi" în China (al cincilea considerent al Regulamentului nr. 905/98). Așadar, aprecierea Consiliului în temeiul acestui dispozitiv trebuie efectuată în limitele respectivelor norme de drept și exercitarea puterii vaste de apreciere în acest domeniu nu poate determina impunerea unor condiții de acordare a SEP care le depășesc pe cele prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază.

106 Pe de altă parte, este necesar să se amintească faptul că, în cazurile în care instituțiile dispun de o vastă putere de apreciere, cu atât mai mult respectarea garanțiilor conferite de ordinea juridică comunitară în cadrul procedurilor administrative are o importanță fundamentală și că printre aceste garanții se înscrie în special obligația instituției competente de a examina, cu atenție și cu imparțialitate, toate elementele pertinente ale cauzei, dreptul persoanei în cauză de a-și face cunoscut punctul de vedere, precum și de a primi o motivare suficientă a deciziei (Hotărârea Curții din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München, C-269/90, Rec., p. I-5469, punctul 14, și Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2006, Shandong Reipu Biochemicals/Consiliul, T-413/03, Rec., p. II-2243, punctul 63). În consecință, într-un caz precum cel din speță, dacă instanța comunitară nu poate interveni în aprecierea rezervată autorităților comunitare, îi revine totuși sarcina să se asigure că, în cadrul examinării pe care instituțiile sunt obligate să o efectueze potrivit articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază, acestea au ținut seama de toate elementele pertinente prezentate de producător-exportator și că le-au evaluat cu toată diligența care se impune (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Shandong Reipu Biochemicals/Consiliul, citată anterior, punctul 64). Or, astfel cum s-a arătat mai sus, o interpretare eronată a normelor de drept aplicabile în speță a determinat instituțiile să nu ia în considerare elementele de probă pertinente prezentate de reclamantă.

107 Este necesar să se arate, în plus, că în mod întemeiat a susținut Consiliul că metoda de stabilire a valorii normale a unui produs vizat la articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază reprezintă o excepție de la metoda specifică prevăzută în acest scop la articolul 2 alineatul (7) litera (a), aceasta din urmă fiind în principiu aplicabilă în cazul importurilor provenind din țări care nu au o economie de piață, și că, prin urmare, aceasta este de strictă interpretare (Hotărârea Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures și Zhejiang Yankon/Consiliul, punctul 87 de mai sus, punctul 39, și Hotărârea Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, punctul 34 de mai sus, punctul 50). Totuși, acest fapt nu este de natură să valideze abordarea Consiliului, care asimilează, în

principiu, controlul statal, astfel cum a fost prezentat în considerentul (13) al regulamentului atacat, unei „intervenți[i] semnificativ[e] din partea statului” în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță, fără nicio luare în considerare a elementelor de probă privind contextul faptic, juridic și economic concret în care își desfășoară activitatea reclamanta. De fapt, astfel cum tocmai s-a constatat, această abordare echivalează cu impunerea unor condiții de acordare a SEP care le depășesc pe cele prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază.

108 În sfârșit, nu este necesar să se admită cererea reclamantei prin care solicită Tribunalului să se pronunțe cu privire la problema dacă probele pe care aceasta le-a furnizat erau sau nu erau suficiente pentru a considera că cerința de la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază era îndeplinită, această apreciere fiind rezervată instituțiilor comunitare. Astfel cum în mod întemeiat subliniază Consiliul, revine instituțiilor comunitare obligația de a aprecia, de la caz la caz, dacă elementele furnizate de producător-exportator sunt suficiente pentru a dovedi că cerințele impuse la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază sunt îndeplinite și instanței comunitare obligația de a verifica dacă această apreciere este afectată de o eroare vădită (a se vedea în acest sens Hotărârea Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, punctul 34 de mai sus, punctele 52 și 53). Prin urmare, nu revine Tribunalului obligația de a efectua o astfel de examinare în locul instituțiilor comunitare în cauză.

109 Rezultă din cele ce precedă că prezentele obiecții trebuie admise.

Cu privire la obiecțiile privind aprecierea Consiliului referitoare la stabilirea prețurilor de export ale reclamantei

110 Reclamanta consideră că aprecierea Consiliului privind stabilirea prețurilor sale de export nu poate întemeia refuzul de a-i acorda SEP. Pe de o parte, aceasta arată, în esență, că vânzările la export nu sunt pertinente pentru a examina cererea de acordare a SEP și că, în consecință, Consiliul a efectuat o interpretare eronată a articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază. Pe de altă parte, aprecierea

Consiliului în ceea ce privește stabilirea prețurilor de export ale reclamantei ar fi afectate de o eroare vădită.

Cu privire la obiecția întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază

— Argumentele părților

111 Reclamanta arată că, întrucât procedura de vizare a contractelor de export de către Camera de Comerț chineză care reprezintă importatorii și exportatorii de metale, de minerale și de produse chimice (denumită în continuare „CCCMC") privește prețurile de export, iar nu vânzările produsului în cauză pe piața națională chineză, aceasta nu poate constitui o bază valabilă pentru a-i refuza acordarea SEP. Aprecierea în sens contrar a Consiliului provine, în opinia sa, dintr-o interpretare a articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază care este incompatibilă cu economia generală a Acordului antidumping, a Protocolului de aderare a RPC la OMC și a regulamentului de bază.

112 În această privință, reclamanta arată că, articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază, precum și articolul 15 din Protocolul de aderare a RPC la OMC privesc stabilirea valorii normale și se bazează pe luarea în considerare a vânzării produsului în cauză pe piața națională chineză. Prețurile de export ar constitui în schimb o noțiune diferită în cadrul regulamentului de bază, care ar fi reglementată de norme diferite. Reclamanta consideră că această interpretare este confirmată de preambulul Regulamentului nr. 905/98, de jurisprudența Tribunalului (Hotărârea Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, punctul 34 de mai sus) și de practica constantă a instituțiilor, care, pentru a aprecia dacă există „o intervenție semnificativă din partea statului", ar ține seama întotdeauna de deciziile referitoare la prețurile pe piața națională în cauză, iar nu de prețurile de export.

113 Consiliul arată că este lipsit de pertinență faptul că procedura de vizare a contractelor de către CCCMC nu privește decât operațiunile de export. Acesta consideră că reclamanta confundă condițiile de acordare a SEP cu stabilirea unei valori normale și cu calculul prețului de export în ipoteza în care s-a acordat SEP. Or, pentru a se acorda SEP, exportatorul ar trebui să furnizeze probe suficiente că nu există nicio intervenție din partea statului în privința prețurilor și a vânzărilor întreprinderii. Această condiție nu ar fi îndeplinită dacă statul intervine în privința prețurilor de export. Consiliul subliniază, pe de altă parte, că în Hotărârea Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, punctul 34 de mai sus (punctele 94-109), Tribunalul s-a bazat în special pe concluziile instituțiilor referitoare la prețurile de export controlate de stat.

— Aprecierea Tribunalului

114 Deși reclamanta arată în mod întemeiat că articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază se referă la stabilirea valorii normale, care, în cadrul acestui regulament, constituie o noțiune diferită de cea privind prețurile de export, nu rezultă că respectivul comportament al producătorilor-exportatorilor în cauză în ceea ce privește prețurile de export este lipsit de orice pertinență în vederea aplicării articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază.

115 Astfel, această dispoziție condiționează stabilirea valorii normale în conformitate cu normele prevăzute la articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază de dovedirea de către producătorul în cauză a faptului că își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață. Or, nu există niciun motiv să se considere că „condițiile unei economii de piață” ar trebui să privească exclusiv activitățile interne ale producătorului în cauză. Dimpotrivă, nu se poate nega că lipsa unor restricții cu privire la activitățile de export, și în special libertatea de a negocia prețurile de export, constituie caracteristici specifice unei economii de piață.

116 De altfel, teza reclamantei nu are nicio susținere în modul de redactare a celor cinci liniuțe ale articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază care indică elementele de probă care trebuie prezentate de producător pentru a se putea considera

că își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață. Astfel, nu reiese în niciun caz din aceste dispoziții că acestea se referă exclusiv la activitățile interne ale producătorilor în cauză. Mai exact, mențiunea care vizează „deciziile întreprinderilor privind prețurile" nu este însoțită de nicio rezervă în temeiul căreia aceste decizii ar trebui să privească numai piața națională a producătorului.

117 În privința punctului 15 litera (a) din Protocolul de aderare a RPC la OMC, invocat de reclamantă, acesta face trimitere de asemenea la criteriul „condițiil[or] unei economii de piață" în ceea ce privește, în special, vânzarea produsului similar, fără să se indice că este vorba exclusiv de vânzări pe piața națională.

118 Este necesar să se constate, în consecință, că reclamanta nu a dovedit că noțiunea „condiții [ale] unei economii de piață", utilizată deopotrivă în regulamentul de bază și în Protocolul de aderare a RPC la OMC, nu privea prețurile de export. Prin urmare, eventualele restricții la libertatea de a stabili prețurile de export ar putea să întemeieze în mod legitim refuzul de a acorda SEP și, prin urmare, instituțiile nu au săvârșit o eroare de drept în această privință.

119 În sfârșit, este necesar să se arate că, în observațiile sale din 16 decembrie 2003, reclamanta însăși a admis pertinența analizei vânzărilor la export în contextul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. Astfel, aceasta a afirmat că dacă statul împiedica exporturile ca urmare a prețurilor prea scăzute, Comisia trebuia să țină seama de acest fapt în cadrul aprecierii existenței unei intervenții semnificative din partea statului, susținând totuși că nu acesta era cazul în privința produsului în cauză.

120 Prin urmare, prezenta obiecție trebuie respinsă.

Cu privire la obiecția întemeiată pe o eroare vădită de apreciere a Consiliului în ceea ce privește stabilirea prețurilor de export ale reclamantei

— Argumentele părților

121 Reclamanta arată, în esență, că a dovedit că prețurile sale de export erau stabilite în mod liber, exclusiv pe baza considerațiilor de ordin comercial și fără nicio intervenție din partea statului. Prin urmare, aprecierea Consiliului referitoare la procedura de vizare a contractelor de export de către CCCMC ar fi afectată de o eroare vădită.

122 În această privință, în primul rând, reclamanta se referă la elementele de probă și la explicațiile, furnizate Comisiei și ulterior examinate de aceasta cu ocazia controlului la fața locului, care ar fi permis stabilirea faptului că deciziile sale privind prețurile erau întemeiate pe considerații pur comerciale și nu erau nici dictate, nici controlate de stat. Reclamanta ar fi dovedit, în special, că nu era necesară nicio autorizație pentru a vinde produsul în cauză pe piața națională sau mondială și că nu rezulta din acțiunea organismelor statale nicio reglementare a prețurilor.

123 În al doilea rând, în ceea ce privește CCCMC, reclamanta ar fi explicat că aceasta nu era nici coordonată și nici controlată de stat, ci era un organism neguvernamental, fondat de membrii săi. Pe de altă parte, reclamanta susține că dosarul anchetei conține elemente de probă care dovedesc faptul că prețul indicativ nu era stabilit de CCCMC, ci chiar de producătorii chinezi de glifosat, și că nu era vorba despre un preț minim de export obligatoriu, ci despre un preț indicativ, orientativ. Astfel, nu s-ar fi impus nicio „respectare" a acestui preț, procedura de vizare a contractelor de export constituind o simplă formalitate.

124 Mai exact, reclamanta ar fi explicat că producătorii chinezi de glifosat au convenit între ei necesitatea unor prețuri indicative de export (guided export pricing) pentru a minimiza riscurile unor anchete antidumping pe piețele externe. Rolul CCCMC în

această privință ar fi fost acela de a facilita această coordonare și de a furniza serviciile de secretariat. Astfel, reclamanta arată că elementele aflate la baza prețului indicativ din anul următor proveneau de la producătorii chinezi, care prezentau CCCMC sugestiile lor individuale. Cu toate acestea, prețurile efective de export ar fi fost decise de fiecare producător pe baza unor negocieri care se derulau pe picior de egalitate cu clienții. O copie a contractului de export aferent ar fi fost ulterior prezentată CCCMC, al cărei rol ar fi constat în a insera elementele contractului într-o bază de date și în a viza contractul fără a interveni cu privire la prețurile de export. Informațiile obținute de CCCMC ar fi fot utilizate pentru a informa la intervale regulate producătorii chinezi de glifosat cu privire la prețurile de export, sub o formă globală și neconfidențială. Potrivit reclamantei, exportatorul ar arăta autorităților vamale contractul vizat de CCCMC, acestea procedând, prin urmare, la vămuire.

125 În al treilea rând, reclamanta arată că a dovedit că toate contractele sale de export din perioada de anchetă fuseseră vizate de CCCMC, indiferent de preț, și, prin urmare, că pretinsul preț minim de export nu era obligatoriu, cu siguranță, nu în ceea ce o privește. În această privință, reclamanta se referă la o serie de elemente pe care le-ar fi furnizat în cadrul anchetei și care ar fi fost verificate de Comisie cu ocazia controlului la fața locului, precum copiile contractelor, ale facturilor de export sau listele complete ale vânzărilor sale la export către Comunitate și către alte piețe în perioada de anchetă, toate aceste documente menționând prețuri, inclusiv prețul unitar mediu al vânzărilor la export, care ar fi inferioare prețului indicativ. Aceasta ar fi furnizat de asemenea un certificat eliberat de CCCMC care conținea confirmarea că aceasta vizase toate contractele de export de glifosat ale reclamantei din perioada de anchetă.

126 Reclamanta adaugă faptul că instituțiile nu au ținut seama de argumentele și de elementele de probă pe care le-a prezentat în diferite etape ale anchetei, păstrând o motivare identică în privința rolului CCCMC în diferitele lor înscrisuri și în regulamentul atacat. Procedând astfel, instituțiile nu ar fi îndeplinit standardele de echitate, de obiectivitate și de imparțialitate și nici obligația de a efectua o examinare diligentă și ar fi încălcat principiul bunei administrări.

127 Pe de altă parte, reclamanta arată că argumentul Consiliului întemeiat pe faptul că numai doi producători de glifosat din RPC au solicitat acordarea SEP reprezintă o „pură speculație" și este „inadmisibil". În orice caz, aceasta subliniază că, în realitate, mai mulți exportatori chinezi au fost amenințați de ofensiva care fusese lansată împotriva lor de Monsanto în cadrul anchetelor antidumping derulate aproape în paralel în lumea întreagă și ar fi preferat să evite să mai cheltuiască alți bani pentru a se apăra pe piața Uniunii. Audace insistă de asemenea în mod specific cu privire la acest aspect, indicând că acest argument al Consiliului demonstrează că această instituție are o atitudine superficială și preconceptă cu privire la evaluarea pe care trebuie să o furnizeze în prezenta cauză.

128 În sfârșit, reclamanta menționează că, în ipoteza în care aprecierea Consiliului s-ar raporta la o situație în care CCCMC ar putea refuza să vizeze un contract de export în temeiul prețului, această posibilitate nu poate justifica respingerea cererii de acordare a SEP, ținând seama de practica pe care aceasta a stabilit-o și de lipsa unei motivări efective a unui refuz de a acorda viza. Astfel, un drept de veto fără utilizarea acestui drept nu poate constitui o intervenție din partea statului și cu atât mai puțin o intervenție semnificativă a acestuia. În orice caz, reclamanta susține că s-a dovedit că mecanismul în cauză nu era conceput pentru a permite o asemenea intervenție.

129 Reclamanta arată, pe de altă parte, că formalitățile care trebuie îndeplinite în caz de export nu sunt neobișnuite, nici chiar în Uniune. De exemplu, o licență de export ar fi obligatorie pentru produsele alimentare în cadrul politicii agricole comune (PAC). Aceasta subliniază că guvernele intervin în mod constant, atât la nivel microeconomic, cât și macroeconomic, în economia tuturor țărilor cu economie de piață și instituirea drepturilor antidumping ar fi un exemplu clasic al unei astfel de intervenții pentru a proteja industria locală. Diferența dintre un sistem de economie de piață și un alt sistem ar consta, așadar, în introducerea conceptului de grad („semnificativ") în cadrul conceptului „intervenție din partea statului".

130 Consiliul arată, în esență, că era în vigoare un sistem de control foarte eficient, că era coordonat de stat prin intermediul CCCMC și al autorităților vamale și că, în consecință, constituia o intervenție din partea guvernului RPC în stabilirea prețurilor

de export ale reclamantei. În aceste condiții, ar fi lipsit de importanță prețul efectiv stabilit de reclamantă, și în special împrejurarea că CCCMC ar fi vizat contracte în care prețul era inferior „pragului prețurilor”.

131 În această privință, Consiliul arată că, în răspunsul său la o solicitare de informații suplimentare din partea Comisiei, reclamanta a explicat că, în cadrul CCCMC, exista un grup de coordonare al exportatorilor de glifosat care se reunea pentru a stabili „pragul prețurilor” adecvat pentru vânzările la export. Majoritatea exporturilor se făceau la prețuri superioare acestui „prag al prețurilor”, care ar fi rămas același timp de doi ani. În opinia reclamantei, toate contractele de export trebuiau supuse CCCMC, care verifica prețurile de vânzare și viza contractul dacă prețul de vânzare era superior „pragului prețurilor”. Guvernul RPC ar fi dispus autorităților vamale chineze să nu autorizeze exporturile decât dacă respectivul contract purta viza CCCMC.

132 Consiliul arată că, într-o scrisoare ulterioară, reclamanta a indicat că s-a exprimat greșit utilizând expresia „prag al prețurilor” și că sarcina CCCMC consta numai în verificarea prețului contractului. Consiliul subliniază totuși că, deși susține că CCCMC a vizat contracte al căror preț era inferior „pragului prețurilor”, reclamanta nu a afirmat niciodată că CCCMC nu dispunea de dreptul de a refuza vizarea unui contract al cărui preț era inferior „pragului prețurilor”. Or potrivit Consiliului, dacă respectivul organism nu ar avea acest drept, întregul sistem de aprobare nu ar putea îndeplini obiectivul pentru care a fost instituit, și anume de a garanta că stabilirea prețului exporturilor de glifosat provenind din RPC nu determină deschiderea unor anchete antidumping în străinătate.

133 În ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia CCCMC nu era coordonată sau controlată de stat și „pragul prețurilor” nu era stabilit de CCCMC, ci chiar de

producătorii chinezi de glifosat, Consiliul apreciază că acesta este contrazis de modul de redactare a unui extras din broșura de informare a CCCMC, care este redactat după cum urmează:

„Vânzările la prețuri reduse generează pierderi importante guvernului, industriei și întreprinderilor și antrenează industria și întreprinderile în cauză în cauze antidumping în străinătate. Pentru a menține un sistem riguros de exporturi și pentru a proteja interesele industriei, guvernul a dispus măsuri care acordă CCCMC dreptul de a viza contractele și de a verifica prețurile de export în vederea vămuirii." (sublinierea Consiliului a fost omisă)

134 În plus, în opinia Consiliului, deși prețul era aparent stabilit de toți producătorii de glifosat, în realitate acesta era stabilit de stat, întrucât majoritatea producătorilor erau întreprinderi publice sau întreprinderi controlate de stat. În această privință, Consiliul subliniază că, din 39 de producători de glifosat în RPC menționați în cererea de reexaminare, numai doi au solicitat acordarea SEP. Consiliul deduce astfel că ceilalți 37 de producători au concluzionat singuri că nu îndeplinesc cerințele impuse pentru a obține SEP, ceea ce ar însemna că aceștia erau deținuți sau controlați de stat.

135 Consiliul arată că, întrucât autoritățile vamale nu autorizau exporturile decât dacă contractul era vizat de CCCMC, aceasta din urmă se putea chiar opune oricărui export care nu respecta „pragul prețurilor". În opinia sa, această împrejurare constrângea foarte mult exportatorii, printre care și reclamanta, să respecte „pragul prețurilor", chiar dacă CCCMC vizase uneori operațiuni de export pentru care prețul de export era inferior acestui preț.

136 În sfârșit, drept răspuns la argumentele reclamantei potrivit cărora formalitățile care trebuie îndeplinite în caz de export nu erau neobișnuite, Consiliul arată că intervenția din partea statului într-o economie de piață, în care toate societățile își desfășoară activitatea în principiu potrivit criteriilor pieței, chiar dacă acestea sunt în întregime deținute de stat, nu poate fi comparată cu cea practicată într-un stat care nu are acest tip de economie, în care o societate care este controlată de stat nu își desfășoară activitatea potrivit criteriilor pieței. Pe de altă parte, instituirea unui asemenea cadru general în

care societățile își desfășoară activitatea, chiar dacă are un efect asupra deciziilor societăților, inclusiv în materie de prețuri, nu constituie, în opinia Consiliului, o intervenție din partea statului în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază.

— Aprecierea Tribunalului

137 Este necesar să se constate, cu titlu preliminar, că, astfel cum s-a arătat mai sus, eventualele restricții ale libertății de a stabili prețurile de export trebuie luate în considerare în cadrul aprecierii problemei de a ști dacă cerințele prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază sunt îndeplinite. Astfel, revine reclamantei obligația de a dovedi printre altele că vânzările sale la export sunt conforme cu comportamentul unei întreprinderi care își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață și, în special, că aceasta era liberă să decidă prețuri de export, în funcție de considerații pur comerciale și fără o intervenție semnificativă din partea statului.

138 În această privință, este necesar să se arate că, în cererea de acordare a SEP, ca răspuns la întrebările adresate de Comisie în chestionarul său destinat producătorilor care doresc să obțină statutul menționat, reclamanta a indicat, în esență, că avea toate drepturile necesare pentru exporturi și importuri, că vânzările sale la export rezultau în urma unor negocieri întemeiate pe parametri comerciali și că statul nu intervenea în niciun caz pentru a stabili prețurile, cantitățile, condițiile și modalitățile de vânzare. Aceasta a prezentat de asemenea documentele justificative solicitate de Comisie, printre care, în special, o listă a vânzărilor efectuate către Comunitate în cursul perioadei de anchetă și o listă care menționa cantitățile lunare ale vânzărilor la export ale produsului în cauză, precum și media lunară a prețurilor de vânzare la export în perioada de anchetă.

139 Astfel cum reiese din regulamentul atacat [considerentul (14), explicitat prin considerentul (17)] și cum a arătat Consiliul în cursul prezentei proceduri, instituțiile au considerat totuși că, prin intermediul mecanismului vizării contractelor de export de

către CCCMC, cu privire la care li s-a atras atenția de către reclamantă, statul exercita un control semnificativ asupra reclamantei în ceea ce privește stabilirea prețurilor de export ale produsului în cauză, incompatibil cu articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. Pe de altă parte, în comunicarea din 5 decembrie 2003, Comisia afirma că acest mecanism trebuia considerat „o intervenție semnificativă din partea statului în deciziile exportatorilor de glifosat". În afara acestor considerații, instituțiile nu au repus în discuție declarațiile reclamantei menționate mai sus și nu au reproșat reclamantei nicio lipsă de cooperare sau o neprezentare a informațiilor necesare pentru a verifica existența sau inexistența condițiilor unei economii de piață în ceea ce privește activitățile sale de export.

140 Reclamanta nu contestă existența mecanismului respectiv, chiar ea furnizând în cadrul anchetei informații privind funcționarea acestuia. Reclamanta arată totuși, în esență, că a dovedit că acest mecanism nu era incompatibil cu condiția prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. În consecință, este necesar ca Tribunalul să verifice dacă, prin prisma elementelor prezentate de reclamantă în cadrul anchetei, instituțiile puteau să considere, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că argumentul referitor la mecanismul vizării contractelor de export de către CCCMC permitea constatarea faptului că reclamanta nu a dovedit că îndeplinea această condiție.

141 În această privință, trebuie arătat, în primul rând, că reiese din declarațiile pe care reclamanta le-a făcut în scrisorile sale din 24 iunie și din 4 iulie 2003, ca răspuns la o solicitare de informații suplimentare din partea Comisiei privind cererea de acordare a SEP, și din observațiile pe care aceasta le-a prezentat la 16 și la 23 decembrie 2003 cu privire la comunicarea din 5 decembrie 2003 a Comisiei că sistemul în discuție a fost instituit la inițiativa producătorilor de glifosat, membri ai CCCMC, care este un organism neguvernamental, în scopul de a facilita conformitatea acestora cu reglementările antidumping și de a le proteja astfel de plângeri în această privință. În această perspectivă a adoptat guvernul măsuri prin care a acordat CCCMC dreptul de a viza contractele și de a verifica prețurile de export pentru vămuire. Declarațiile reclamantei în acest sens sunt susținute de conținutul broșurii CCCMC, ale cărei traduceri au fost furnizate de aceasta, în anexa la scrisoarea din 24 iunie 2003, și de EGA, în scrisoarea din 21 noiembrie 2003. Astfel, potrivit declarațiilor reclamantei, în cadrul procedurilor vamale, autoritățile vamale verificau dacă respectivul contract de export fusese în mod corect vizat de CCCMC, dar nu examinau prețul stipulat în respectivul contract.

142 În al doilea rând, reiese din înscrisurile din dosar menționate mai sus că prețul era stabilit chiar de membrii grupului de producători de glifosat. Declarațiile pe care reclamanta le-a prezentat în această privință sunt susținute de un document al CCCMC din 29 decembrie 2001, furnizat Comisiei cu ocazia verificării efectuate de aceasta la sediul reclamantei și retransmis de reclamanta în anexa la observațiile sale din 23 decembrie 2003, din care reiese că reducerea prețului de referință era rezultatul unui „vot" al exportatorilor în cauză.

143 În al treilea rând, reclamanta a prezentat o serie de elemente de probă de natură să demonstreze că prețul în cauză nu era obligatoriu în perioada de anchetă și că era liberă să stabilească prețurile de export la un nivel inferior.

144 Astfel, chiar dacă, în primele sale observații pe tema CCCMC, în scrisoarea din 24 iunie 2003, reclamanta a utilizat expresia „pragul prețurilor", aceasta a indicat ulterior, în scrisoarea sa din 4 iulie 2003, că respectarea prețului respectiv nu era asigurată nici de guvern, nici de CCCMC, nici de producătorii înșiși. Potrivit acestor declarații, rolul CCCMC consta exclusiv în a verifica prețul care figura în contract inserându-l într-o bază de date în scopuri statistice și în a-și aplica viza în urma acestei verificări. Reclamanta a explicat că viza nu însemna, așadar, că CCCMC aprobase prețul, ci că avusese loc verificarea. În privința autorităților vamale, reclamanta a precizat că acestea verificau numai dacă viza fusese aplicată pe contract. Declarațiile potrivit cărora prețul în cauză nu era obligatoriu au fost ulterior reiterate de reclamantă în scrisorile sale din 16 și din 23 decembrie 2003.

145 În plus, reiese din dosarul anchetei că, la momentul efectuării verificării la fața locului, reclamanta a furnizat explicații suplimentare în legătură cu mecanismul în cauză și a indicat că în decembrie 2001 se luase decizia să se vizeze toate contractele, chiar dacă prețul era sub prețul de referință, și că în 2002 (perioada de anchetă) CCCMC vizase toate contractele. Reclamanta a arătat de asemenea că, în cadrul unei reuniuni care a avut loc în februarie 2003, sistemul prețului de referință a fost abandonat, contractele făcând în continuare obiectul procedurii de vizare pentru ca CCCMC să colecteze informații statistice anuale. Aceste explicații au fost de asemenea transmise Comisiei în scrisoarea reclamantei din 23 decembrie 2003.

146 Aceste declarații potrivit cărora prețul în cauză nu era obligatoriu sunt susținute de alte elemente pe care reclamanta le-a prezentat în cadrul anchetei.

147 În primul rând, astfel cum arată reclamanta, reiese din chestionarul Comisiei destinat producătorilor care doresc să obțină SEP și din chestionarul destinat producătorilor-exportatorilor de glifosat în RPC că, în perioada de anchetă, reclamanta a efectuat două vânzări către Comunitate și că, în cele două cazuri, prețul era inferior „pragului prețurilor", care rezultă dintr-un document al CCCMC din 29 decembrie 2001, furnizat Comisiei cu ocazia verificării efectuate de aceasta la fața locului.

148 În al doilea rând, în ceea ce privește vânzările sale la export către alte țări, reclamanta a anexat la chestionarul destinat producătorilor-exportatorilor de glifosat în RPC un tabel care indica în special cantitățile și cuantumul acestor vânzări. Din acesta reiese, astfel cum arată reclamanta, fără să fie contrazisă de Consiliu, că, în cazul a peste 200 de vânzări realizate în perioada de anchetă, prețul mediu era de asemenea inferior „pragului prețurilor".

149 În al treilea rând, pentru a-și susține declarațiile prezentate cu ocazia verificării la fața locului, în legătură cu procedura de vizare a contractelor de export de către CCCMC, reclamanta a furnizat un contrat de vânzare, din 26 noiembrie 2002, care stipula un preț inferior „pragului prețurilor" și care purta viza CCCMC, precum și facturile aferente acestuia. Astfel cum arată reclamanta, în documentația furnizată Comisiei cu ocazia acestei verificări se află de asemenea alte facturi aferente vânzărilor la export care stipulau prețuri inferioare „pragului prețurilor". Reclamanta arată, fără să fie contrazisă de Consiliu, că aceste elemente au fost verificate de Comisie. Pe de altă parte, aceasta a furnizat deopotrivă un document al CCCMC din 29 decembrie 2001 în care se indica că prețul putea să fluctueze în funcție de modificările condițiilor de pe piață. Ulterior, în observațiile sale din 16 și din 23 decembrie 2003, reclamanta a atras de asemenea atenția Comisiei cu privire la respectivele elemente pe care aceasta i le-a remis cu ocazia verificării.

150 În sfârșit, în scrisoarea din 1 octombrie 2003, depusă ca răspuns la observațiile EGA cu privire la cererea sa de acordare a SEP, reclamanta a prezentat de asemenea un document, din 15 septembrie 2003, în care CCCMC declară că și-a aplicat viza pe toate contractele reclamantei în 2002 (perioada de anchetă) și că prețul era numai un preț de referință. Acest document a fost transmis și Comisiei în scrisorile reclamantei din 16 și din 23 decembrie 2003.

151 Prin urmare, este necesar să se constate că elementele menționate mai sus erau de natură să demonstreze că mecanismul în cauză nu fusese impus de stat, că prețul era stabilit chiar de producătorii de glifosat membri ai CCCMC și că acesta nu a antrenat o restricție efectivă în ceea ce privește activitățile de export ale reclamantei. Prin urmare, fără să repună în discuție caracterul probatoriu sau suficient al acestor elemente, instituțiile nu puteau concluziona, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că, prin intermediul mecanismului în cauză, statul a exercitat un control semnificativ asupra prețurilor produsului în cauză și că acest mecanism constituia „o intervenție semnificativă din partea statului” în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază.

152 Or, este necesar să se sublinieze că aceste elemente de probă și aceste declarații nu au fost repuse în discuție de instituții.

153 Astfel, pe de o parte, reiese din dosar că instituțiile nu au contestat în niciun moment declarațiile reclamantei potrivit cărora CCCMC era un organism neguvernamental și acestea nu au repus în discuție afirmațiile reclamantei potrivit cărora producătorii înșiși au avut inițiativa de a institui sistemul în discuție pentru a minimiza riscurile unor anchete antidumping pe piețele de export și pentru a permite CCCMC să obțină informațiile statistice. Pe de altă parte, dacă modul de redactare a broșurii CCCMC, pe care se sprijină Consiliul (a se vedea punctul 133 de mai sus), relevă faptul că guvernul a dispus măsuri care au permis implicarea autorităților vamale în mecanismul în cauză, acesta nu contrazice, contrar susținerilor Consiliului, afirmațiile reclamantei potrivit cărora acest mecanism nu a fost impus de stat și prețul era stabilit de producătorii de glifosat, ei înșiși membri ai CCCMC.

154 În această privință, este necesar să se respingă de asemenea argumentul invocat de Consiliu în cursul prezentei proceduri, potrivit căruia faptul că din 39 de producători de glifosat din RPC numai doi au solicitat acordarea SEP înseamnă că aceștia erau deținuți sau controlați de stat și, în consecință, „pragul prețurilor” era de fapt stabilit de stat. Astfel, afirmația privind motivele pentru care acești 37 de producători nu au solicitat acordarea SEP nu este în niciun caz întemeiată și, pe de altă parte, această considerație nu reiese deloc din înscrisurile instituțiilor din cadrul anchetei sau din regulamentul atacat.

155 Pe de altă parte, instituțiile nu au contestat caracterul probatoriu sau suficient al elementelor de probă care urmăreau să dovedească faptul că reclamanta era liberă să stabilească prețurile de export la un nivel inferior „pragului prețurilor”, incluzând în special diferitele facturi și contractele pe care aceasta le-a furnizat, ci s-au limitat la afirmații generale potrivit cărora prețurile de export erau controlate de stat. Or, contrar a ceea ce Consiliul pare să afirme, elementele de probă referitoare la prețurile efectiv stabilite de reclamantă au întreaga lor pertinență în scopul examinării condiției prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. Mai exact, nu este posibil să se afirme, fără a repune în discuție caracterul probatoriu sau suficient al acestor elemente și astfel cum procedează Consiliul pentru a apăra abordarea adoptată în regulamentul atacat, că era în vigoare un sistem de control foarte eficient și că reclamanta era de fapt obligată să respecte „pragul prețurilor”.

156 În aceste condiții, se pare că singurul element pe care instituțiile și-au întemeiat aprecierile era posibilitatea CCCMC de a refuza să vizeze contractul de export și, prin urmare, să interzică exporturile care nu respectau „pragul prețurilor”, ca urmare a implicării autorităților vamale în sistem. Această interpretare rezultă de asemenea din modul de redactare a comunicării din 5 decembrie 2003, din care reiese că s-a considerat de către Comisie că posibilitatea CCCMC de a împiedica exporturile care nu îndeplineau condițiile pe care aceasta le-a prevăzut constituia în sine „o intervenție semnificativă din partea statului” în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, independent de explicațiile reclamantei potrivit cărora prețul în cauză era indicativ și mecanismul în cauză fusese instituit pentru a reduce riscul unor anchete antidumping în țările terțe, precum și pentru a permite CCCMC să obțină informații statistice.

157 Totuși, această unică împrejurare nu permitea, prin prisma elementelor menționate mai sus, să se justifice refuzul acordării SEP în cauză. Astfel, este necesar să se sublinieze că, pentru a aprecia dacă reclamanta demonstrase că îndeplinea condiția menționată la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, nu se poate face abstracție de elementele de probă de natură să dovedească, pe de o parte, că mecanismul vizat nu a antrenat nicio restricție efectivă în ceea ce privește activitățile sale de export și, pe de altă parte, că acesta nu a fost conceput pentru a permite o intervenție statală în cadrul acestor activități.

158 În consecință, este necesar să se constate că aprecierea instituțiilor privind rolul CCCMC nu este suficientă, din perspectiva elementelor prezentate de reclamantă în cadrul anchetei, pentru a întemeia concluzia potrivit căreia aceasta nu a dovedit că îndeplinea condiția menționată la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază.

159 Prin urmare, prezenta obiecție trebuie admisă.

160 În sfârșit, în ceea ce privește argumentul Consiliului potrivit căruia, în esență, pentru a obține câștig de cauză, reclamanta ar fi trebuit să demonstreze faptul că tocmai concluzia generală cu privire la existența unei intervenții semnificative din partea statului, la care a ajuns în temeiul tuturor argumentelor examinate mai sus – iar nu fiecare argument luat separat –, era afectată de o eroare vădită de apreciere, Tribunalul constată că aceste argumente nu pot, chiar coroborate, să justifice refuzul acordării SEP în speță. Reiese astfel din cele ce precedă că, în analiza pe care au efectuat-o privind împrejurările pe care instituțiile s-au bazat pentru a refuza acordarea SEP, acestea nu au ținut seama de toate elementele pertinente pe care reclamanta le prezentase pentru a demonstra că își adopta deciziile ținând seama de semnalele pieței și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință. Prin urmare, niciuna dintre aceste împrejurări, chiar coroborată cu altele, nu poate determina concluzia că reclamanta nu dovedise faptul că îndeplinea condiția menționată la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. Prin urmare, erorile constatate mai sus afectează deopotrivă concluzia generală a Consiliului.

161 În plus, este necesar să se amintească faptul că, în urma respingerii cererii de acordare a SEP formulată de reclamantă, valoarea normală a fost stabilită, în ceea ce o privește, în aplicarea articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, pe baza datelor obținute de la producătorii unei țări terțe cu economie de piață, și anume Republica Federativă a Braziliei [considerentele (23)-(31) ale regulamentului atacat], și că în special pe această bază s-a calculat o marjă globală de dumping pentru întreaga RPC [considerentele (36)-(39) ale regulamentului atacat]. În consecință, respingerea cererii de acordare a SEP a influențat în mod necesar impunerea dreptului antidumping definitiv în ceea ce privește reclamanta, în temeiul articolului 1 din regulamentul atacat.

162 În aceste condiții, primul motiv trebuie admis, iar articolul 1 din regulamentul atacat trebuie anulat în măsura în care privește reclamanta, fără să fie necesar să se examineze celelalte motive și argumente ale acesteia din urmă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

163 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf, instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Întrucât Consiliul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă. Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) **Anulează articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 al Consiliului din 24 septembrie 2004 de instituire a dreptului antidumping definitiv la importurile de glifosat originar din Republica Populară Chineză în măsura în care acesta privește Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd.**

2) **Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. și de Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace).**

3) **Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Czúcz Labucka Prek

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 17 iunie 2009.

Semnături

Cuprins

Cadrul juridic . . . . . II - 1976

Istoricul cauzei . . . . . II - 1979

Procedura și concluziile părților . . . . . II - 1982

În drept . . . . . II - 1985

Observații introductive . . . . . II - 1986

Cu privire la obiecțiile referitoare la aprecierea Consiliului privind controlul reclamantei de către stat, precum și la numirea și la compunerea consiliului său de administrație . . . . . II - 1990

Argumentele părților . . . . . II - 1990

Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 2001

Cu privire la obiecțiile privind aprecierea Consiliului referitoare la stabilirea prețurilor de export ale reclamantei . . . . . II - 2010

Cu privire la obiecția întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază . . . . . II - 2011

— Argumentele părților . . . . . II - 2011

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 2012

Cu privire la obiecția întemeiată pe o eroare vădită de apreciere a Consiliului în ceea ce privește stabilirea prețurilor de export ale reclamantei . . . . . II - 2014

— Argumentele părților . . . . . II - 2014

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 2019

Cu privire la cheltuielile de judecată . . . . . II - 2026